

Но като стойностен показател общата промишлена продукция крие в себе си и някои слабости, които се отразяват върху производителността на труда. В резултат от тях изчислената производителност на труда не отговаря винаги на фактически постигнатото и не може да даде винаги най-точен израз на настъпилите изменения. Например в общата промишлена продукция не намират израз настъпилите промени в организацията на производството и в структурата на предприятието през различните периоди от време. Ако през даден период едно машиностроително предприятие произвежда определен вид машини (например за хранителната промишленост) и изработва само всички необходими детайли за машините, то ще отчете в обема на общата промишлена продукция стойността на готовите машини, като остойности всеки вид машини по съответната фабрично-заводска цена. Ако това предприятие по-късно се ориентира към коопериране с друго предприятие, към набавяне на значителна част от необходимите детайли отвън, и се ограничи да произвежда само някои части на машините и да извършва монтаж, обемът на общата промишлена продукция няма да се промени. Предприятието ще отчете пак пълната стойност на произведените машини чрез оценяване на отделните видове машини по съответната фабрично-заводска цена. Изчислената производителност на труда на базата на общата промишлена продукция обаче няма да отговаря на фактическото положение. За втория период предприятието ще отчете по-висока производителност на труда, защото е вложило по-малко труд. Това съвсем не означава обаче, че е имало по-висока производителност на труда при произвеждането на тези машини.

Върху обема на общата промишлена продукция оказва влияние и отчитането на вътрешния оборот. В много предприятия се допуска отчитането на пълната стойност на полуфабрикати, които по-късно се докладват в същото предприятие. Например отчита се месото, преработено в колбасарските цехове на месокомбинатите, захарта, преработена в захарни изделия в захарните фабрики и т. н. По този начин се повишава обемът на промишлената продукция на много предприятия с вътрешен оборот. Това допринася за отчитането на по-висока производителност на труда в сравнение с други предприятия, които също произвеждат полуфабрикати за собствени нужди, но нямат право да отчитат вътрешен оборот.

Друга слабост при използването на общата промишлена продукция за отчитане производителността на труда идва и от съпоставимите фабрично- заводски цени, по които става остойностяването на готовата продукция.

В съпоставимата цена на определено изделие намират израз както направените разходи за жив труд, така и разходите за овеществен труд. Фабрично- заводските цени се изграждат въз основа на себестойността на съответното изделие. Във всички случаи, когато в цената преобладават материалните разходи, било че изделията се изработват от по-скъп материал или пък се влага по-голямо количество материал, отколкото труд, изделията са „изгодни“ при отчитането на производителността на труда. С по-малко вложен жив труд ще се отчете по-голям обем продукция, което води до отчитане и на по-висока производителност на труда. Което по-голям дял заемат разходите за жив труд, изделията са „нейзгодни“ — те са трудоемки и трябва да се вложи по-голямо количество труд, за да се отчете определен обем продукция. Това именно понякога